

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 000588 09 Кж
Бања Лука, 17.3.2009. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ !

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Велка Икановића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог М. Ж., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама Окружног тужиоца Бања Лука и браниоца оптуженог мр М. Д., адвоката из Б. Л., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 000588 08 К од 19.12.2008. године, након јавне сједнице вијећа одржане дана 17.3.2009. године у присуству републичког тужиоца Светлане Брковић, оптуженог и његовог браниоца, донио је истог дана

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М. Ж., а дјелимичним уважавањем жалбе Окружног тужиоца у Бањој Луци, преиначава се у одлуци о трошковима кривичног поступка пресуда Окружног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 000588 08 К од 19.12.2008. године, тако што је оптужени, а на основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку дужан платити трошкове кривичног поступка у износу од 935,00 КМ и паушални износ трошкова поступка у износу од 150,00 КМ, све у року од 30 дана под пријетњом извршења.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмјењена.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 000588 08 К од 19.12.2008. године оглашен је кривим оптужени М. Ж. због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), па му је за то кривично дјело утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) година, с тим што му је казна затвора у трајању од 3 (три) године, изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број К-68/07 од 5.2.2008. године, узета као утврђена, а затим осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) мјесеци. На основу члана 44. КЗ РС оптуженом је у изречену казну затвора урачунато вријеме проведено у притвору од 2.10.2008. године па надаље, на основу члана 62. КЗ РС изречена му је мјера безбједности одузимања

пиштоља, по основу члана 99. став 4. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП) ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка, а оштећени Б. Ј. је у смислу члана 108. ЗКП са одштетним захтјевом упућен на парницу.

Против те пресуде жалбу су благовремено изјавили Окружни тужилац у Бањој Луци и бранилац оптуженог мр. М. Д., адвокат из Б. Л.

Жалбом окружног тужиоца првостепена пресуда се побија због одлуке о кривичној санкцији и трошковима поступка, са предлогом да се оптуженом изрекне јединствена казна затвора у дужем трајању од изречене и да се оптужени обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка.

Жалбом браниоца оптуженог првостепена пресуда се побија због одлуке о казни, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи у одлуци о казни и оптуженом утврди блажа казна, а онда у складу са правилима о одмјеравању казне осуђеном лицу изрекне блажа јединствена казна.

Одговори на жалбе нису поднесени.

На сједници вијећа републички тужилац је изложила жалбу окружног тужиоца из Бање Луке и предложила да се жалба окружног тужиоца усвоји, а жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Бранилац оптуженог је такође изложио жалбу и остао код приједлога да се жалба оптуженог уважи, предлажући да се жалба окружног тужиоца одбије као неоснована. Оптужени је подржао жалбу свог браниоца такођер предлажући да се жалба његовог браниоца усвоји, а жалба окружног тужиоца одбије као неоснована.

Испитујући побијану пресуду у дијелу који се побија жалбама, у смислу одредбе члана 312. ЗКП-а, одлучено је као у изреци пресуде из следећих разлога:

Приговору жалбе Окружног тужиоца да је казна затвора преблага, као и приговору жалбе браниоца оптуженог у погледу одлуке суда о казни затвора, нема мјеста. Релевантне олакшавајуће околности које је првостепени суд нашао на страни оптуженог и на које се позива у образложењу побијане пресуде (кривично дјело у цјелости признао, млада особа, незапослен и сиромашног стања), уз напомену да побијана пресуда ове околности цијени као олакшавајуће околности, а не као особито олакшавајуће околности, по оцјени овог суда дошле су у пуној мјери до изражаја у утврђеној казни затвора од 6 година, када се има у виду чињеница да је за кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези става 1. КЗ РС прописана казна затвора од пет до петнаест година, односно изреченој јединственој казни затвора од седам година и шест мјесеци. Отежавајуће околности, које наглашава жалба тужиоца, а које се односе на начин извршења дјела, не излазе из оквира уобичајених околности које прате извршење кривичног дјела разбојништва и не могу имати доминацију у односу на олакшавајуће околности, нити такав значај да би оправдавале изрицање казне у дужем трајању. Сљедом изложеног изречена казна затвора, и по оцјени овог суда, представља потребну мјеру казне да би се остварила сврха кажњавања како у сегменту васпитног утицаја према оптуженом да убудуће не чини кривична дјела, тако и у превентивном дјеловању према другима да не чине

кривична дјела, односно представља довољну и потребну мјеру казне за остварење опште сврхе кажњавања прописане одредбом члана 28. КЗ РС.

С друге стране основан је приговор жалбе окружног тужиоца у погледу одлуке првостепеног суда у побијаној пресуди да се оптужени ослободи од плаћања трошкова кривичног поступка по члану 99. став 4. ЗКП. Ово из разлога што осуђујућа пресуда, односно пресуда којом се оптужени оглашава кривим, за оптуженог значи да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка које правило се примјењује у смислу члана 99. став 1. ЗКП. Међутим, у смислу овлаштења из члана 99. став 4. ЗКП, остављена је могућност суду да оптуженог, који је оглашен кривим, у потпуности или дјелимично ослободи трошкова кривичног поступка из члана 96. став 2. тачка а) до ж) истог закона. Услов за овакву одлуку суда је такво слабо имовно стање оптуженог да би плаћањем трошкова кривичног поступка било доведено у питање издржавање оптуженог или лица које је дужан да издржава. Ове околности, које се морају објективно утврдити како би суд могао донијети одлуку којом се оптужени, који је оглашен кривим, ослобађа плаћања трошкова кривичног поступка, како то правилно указује жалба окружног тужиоца, нису утврђене у току поступка пред првостепеним судом. На те околности ни оптужени није указао нити је приложио одређене доказе који би указали на немогућност плаћања трошкова поступка, без довођења у питање његовог издржавања или издржавања лица која је дужан да издржава. Стога, жалба окружног тужиоца основано напада одлуку суда којом се оптужени ослобађа трошкова кривичног поступка. Осим тога, имајући у виду старосну доб оптуженог, његове квалификације и радну способност, овај суд налази да је оптужени у могућности да плати трошкове кривичног поступка.

Из изнијетих разлога жалбу бранилаца оптуженог М. Ж. је ваљало као неосновану одбити у смислу члана 319. ЗКП, а жалбу окружног тужиоца дјелимично уважити и првостепену пресуду преиначити као у изреци на основу овлашћења прописаних одредбом члана 320. ЗКП.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић